

eksportere eller levere våben mv. til udlandet, eller besidde våben mv. med dette formål, eller optræde som mellemmand i sådanne transaktioner uden tilladelse fra Justitsministeriet. Dette gælder, uanset om handlingen foretages mod vederlag eller vederlagsfrit, uanset varernes oprindelsessted og destination, og uafhængigt af om varerne kommer ind på belgisk territorium. Der kan ansøges om såvel en tidsubegrænset tilladelse som en tilladelse til en given transaktion.

En mellemmand er i lovteksten defineret som en person, der skaber forudsætningerne for, at der kan indgås en aftale om forhandling, eksport eller levering af våben mv. til udlandet, eller om besiddelse af våben mv. med henblik herpå, samt enhver der indgår en sådan aftale, selv om transporten udføres af en tredje-mand. Dette gælder, uanset om handlingen foretages mod vederlag eller vederlagsfrit, uanset varernes oprindelsessted og destination, og uafhængigt af om varerne kommer ind på belgisk territorium.

Loven indebærer efter det for arbejdsgruppen oplyste, at såvel den, der udfører transport af våben mellem tredjelande, som den, der formidler en aftale om sådan transport, skal have tilladelse hertil.

Arbejdsgruppen har endvidere fået oplyst, at det belgiske Justitsministerium på grund af visse tekniske/praktiske problemer med anvendelsen af den nye lovgivning er blevet anmodet om at undersøge mulighederne for at løse problemerne og udarbejde et hasteslovsforslag herom.

2.4. Internationalt samarbejde om kontrol med grænseoverskridende våbenoverførsler

Som nævnt under pkt. 2.2.3. indebærer internationale våbenembargoer en – i nogle tilfælde juridisk, i nogle tilfælde politisk – forpligtelse for de tiltrædende stater til at forbyde eksport af eller handel med våben til de embargobelagte lande og i visse tilfælde tillige en forpligtelse til at forbyde transport af våben til disse lande.

Endvidere indebærer FN's våbenprotokol som nævnt under pkt. 2.2.4. dels en forpligtelse til at indføre såvel udførsels- som indførselskontrol med skydevåben samt komponenter, dele og ammunition dertil, dels en forpligtelse til at kriminalisere grænseoverskridende handel, herunder tillige transport, mellem lande, som har tiltrådt protokollen, og som ikke har givet henholdsvis udførsels- og indførselstilladelse.

Internationalt samarbejde på våbenområdet indebærer en række yderligere juridiske og politiske forpligtelser for en lang række lande til at kontrollere grænseoverskridende våbenoverførsler i forskellige relationer.

I juni 1998 blev en adfærdskodeks for våbenkontrol vedtaget i EU. Adfærdskodeksen er alene politisk forpligtende, men overvejes vedtaget i juridisk bindende form. Adfærdskodeksen forpligter EU-landene til at kontrollere udførsel af våben fra deres respektive territorier og sætter i øvrigt en høj fælles standard for denne eksportkontrol i form af en række kriterier, som skal iagttages ved afgørelser om, hvorvidt der kan meddeles tilladelse til eksport af våben til en given destination.

Den 26. juni 2003 blev der i EU vedtaget en fælles holdning om kontrol med våbenmæglervirksomhed (2003/468/FUSP), jf. traktaten om Den Europæiske Union, afsnit V, artikel 15 (2. søjle). Den fælles holdning forpligter hver medlemsstat til at kontrollere formidlingsaktiviteter, som foregår på medlemsstatens territorium, gennem national lovgivning. Medlemsstaterne opfordres endvidere til at overveje at kontrollere formidlingsaktiviteter, som udføres af den enkelte medlemsstats statsborgere uden for medlemsstatens territorium. Der er ikke fastsat nogen frist for gennemførelsen af den fælles holdning.

Formidlingsaktiviteter er i den fælles holdning defineret som aktiviteter, hvorved en person forhandler eller arrangerer transaktioner, som kan indebære overførsel af produkter omfattet af EU's fælles liste over militært udstyr, der er omfattet af EU's adfærdskodeks for våbeneksport, fra ét ikke EU-land til et andet. Omfattet er desuden aktiviteter, hvorved en person, som selv ejer sådant udstyr, køber, sælger eller arrangerer overførsel af udstyret fra ét ikke EU-land til et andet. Overførsel af udstyr mellem EU-lande eller fra et EU-land til et land uden for EU er ikke omfattet af den fælles holdning. Rene transportydelse og arrangering heraf er heller ikke omfattet.

Wassenaar Arrangementet er et multilateralt forum, hvor aktuelt 33 lande samarbejder om eksportkontrol med blandt andet våben, jf. underbilag 3 til bilag 1. Formålet med Wassenaar Arrangementet er at bidrage til international og regional fred og sikkerhed, og medlemslandene har gensidigt forpligtet sig til at udvise ansvarlighed, når de skal tage stilling til udførsler af våben til områder, hvor der er særlig risiko for, at fred og sikkerhed kan komme i fare.

Den 12. december 2003 vedtog Wassenaar Arrangementet retningslinjer for effektiv lovgivning om våbenformidling. I henhold til disse retningslinjer er der opnået enighed mellem Wassenaar-landene om at kontrollere våbenformidling ved hjælp af passende love og regler. Disse regler bør navnlig omfatte krav om tilladelse til formidling (forhandling eller arrangering af aftaler, salg, handel, arrangering af overførsel)